

פ ר ט י כ ל מ ס' 15/ג'
מישיבת ועדת הפנים, ביום ג', ח' בשבט תשי"ד
12.1.1954

גור כחן: היו"ר ב. נ. חת
ע. גסר
י. ישעיהו
א. כלפון
ח. כהן-מגורי
א. פרי
ש. פרלשטיין

מזכירים: מר גלגל - משרד המשפטים
מ. סילברסטון - משרד המשפטים
ש. רוטנברג - " "

- סדר היום:
1. תזכיר חבר השלטון המקומי
  2. המלצה בעיריית אפת
  3. חוק לתיקון פקודת בנין ערים
  4. חוק לתיקון פקודת העיריות

1) תזכיר חבר השלטון המקומי

היו"ר ב. נ. חת:
לאחר קבלת התזכיר של חבר השלטון המקומי באפת בדברים עם יושב-ראש ועדת הכספים. הוא חושב שהועדה שהיתה בשנה שעברה, היתה ועדה מד-הוק, אבל הציע לי שבכוונת קודם שנינו ואחר-כך הודיע לי שקבע פגישה בינינו ובין שר הפנים. בפגישה זו יהיה המסך הדיון בבעייה שהעוררה בכללותה: שהמסים אינם יכולים להסיג את קצב גידול ההוצאות. חומר זה יבוא עוד לדיון, או בפני הועדה או בפני ועדה משותפת של ועדת הפנים וועדת הכספים, או בצורה אחרת.

2) המלצה בעיריית אפת

ש. רוטנברג:
באמצע חודש נובמבר התחילה באפת תעטולה שבמה מחוגי בעלי-הבתים, לא לשלם את ארנובת הרכוש ובכלל את הארנובות לעיריה, היות ורשימת השומה היא בלתי חוקית. באותו זמן פרצה גם שביתה בעיריית אפת והופצו כרוזים מטעם האסתודות נגד מפיצי השמועות האלו.

אחר כך, כפי הנראה הנבנים לעורר את הסערה הזו בקטר עם רשימת השומה התייעצו עם עורך-דין ובתברר שהרשימה זהה עם הרשימה הקודמת, והענין השתקם. לפי ידיעות שקבלתי רק אתמול, ענין תשלום המסים הולך שכשני בטר. זה היה ענין בעלי-הבתים, שבמקרה היה מעורב בזה חבר אחד של העיריה. עדיין לא שלמו שם מסכורת דאמבר; מסכורת נובמבר - שולמה.

א. פרי:
לפי הידיעות שלי גם שר הפנים אינו מרוצה מהמסב הקיים בעיריית אפת. מני יודע שאם מפילר בפורמבי חיונה דעתו בענין זה, בחודש יוני ש.ז. או בשנה שעברה. בשיחה עם הסועפה הניזורית הגלית העליון, הוא אמר, לאחר שביקר באפת, שיצא מזועזע; ואמר שהעיריה הזו צריך לפזרה, או לגרש מפילו. זה באופן כללי על המסב הניזור במקום.

באופן מיוחד עמד עכשיו בא-כח משרד הפנים על הענין שסימס עילה לשאלה שלי. שם דוקא הרוב הקיים - זה רוב ימני אשר מורכב מניו ציונים כלליים, נציג אחד של "חרות", שני דתיים ואחד פרדי ציוני-כללי - הרוב הזה מנהל את העיריה והוא החליט על מסים עירוניים, ואחר כך מצא מתלם להודיע בישיבת מועצת העיריה על אי-תשלום המסים. אותה קובליציה עצמה הכריזה, ובעצם פנתה גם לאיבור שלם לשלם מסים. בישיבה זו לא היו נציגי סיעות אחרות, של האסתודות, והם בהזדמנות

זו הודיעו מה שהודיעו. כמובן שהמטבר הכספי בעירייה הגיע למטרים
חסורים מאוד. זה מתבטא בשירותים שהעירייה הזו סטפקת או איננה סטפקת.
זה מתבטא בשאלה של מפלגות הקלת חוסר-העבודה והמזוקה בעיר.

לא הייתי אומר שאריך לאחור במסצעים חסורים
כאלה, שטר הפנים רמז עליהם - שיש לפזר את העירייה. אינני בעד שיטות
כאלה. טוענת העירייה צריכה בעצמה להחליט אם היא מטטיכה בכהונתה או
מתפטרת. אבל אני חושב שהמצב הזה יורש התערבות מצד שר הפנים. אני יודע
שהוא לא פעם בעניינים הרבה פחות חשובים, מתערב. הוא יודע לאשר חוקי-
עזר מבלי לפרש זאת; הוא יודע לא לאשר העלאת מסים וכדומה. על כן אני
חושב שפה ישנה ההזדמנות הטובה ביותר לשר הפנים לגלות את כוהו ומת
יכולתו.

אני מציע שנחזרו לדון על כך. אם שר הפנים ירצה
להודיע מה שיש לו להודיע בעניין זה, נוסף על מה ששמענו היום - כדאי
שישמיע את הדברים האלה. על כל פנים הייתי מציע גם דיון וגם טיכום, בערך
בנוסח זה: ועדת הפנים מפנה את תשומת ליבו של שר הפנים למצב ודורשת
שיטחזו במסצעים סת ימים לתיקון המצב.

היו"ר ב. חת:
נחזרו צריכים להחליט אם לדון, ועל מה לדון.
שר הפנים אמר שחזר שחזר יגדש, אבל אין כאן
החלטה כזו. השאלה היא: על מה נחזרו כעת לדון?

א. פרי:
על התנהגותה של המועצה בצפת, אשר פעלה באופן
בלתי חוקי - קראה לשרי ואי-תשלום מסים. לא
סיעה זאת קראה לאי-תשלום מסים, אלא המועצה.

היו"ר ב. חת:
האם יש החלטה כזו של העירייה?

א. פרי:
היתה הכרזה כזו. בעקבות זה יש לדון על המצב
הכספי של העירייה ועל המסקנות שנובעות מכך; ועל
זה שנחזרו נסכים כי ועדת הפנים מבקשת את שר הפנים לתת את דעתו על המצב
ולהודיע לנו מה הוא עשה בעניין זה.

היו"ר ב. חת:
בכל זאת עוד לא ברור לי על מה נחזרו לדון. היתה
שמילתה. אני זכור לאמין שהתשובה שניתנה או לי
אינה מספיקה, אבל סוף סוף ועדת הפנים איננה בית-כספים. אם העירייה בעצמה
קוראת לתושבים לא לשלם מסים, זה עניין או לוועדת חקירה או לתביעה משפטית.
אשר למצב הכספי בצפת, לא קבלתי רועם שהוא בנסת יוצא מן הכלל לגבי
עיריות אחרות.

במצב של השמילתה, ברמה לי שאין לנו מה להעמיד
על סדר היום.

א. פרי:
לפי האינפורמציה שלי, יושב-ראש ועדת השומה
בעירייה, שהוא אשר הרכיב את רשימת השומה, הוא
הופיע באסיפה של בעלי-בתים וטוחרים בצפת ודרש לא לשלם מסים, היות והם
בלתי חוקיים.

היו"ר ב. חת:
אני מציע שאבר הכנסת פרי ינסה את השמילתה
באופן מפורט ובגיש אותה לשר הפנים.

ד. רוטנברג:
בשמילתה של חבר הכנסת פרי דובר רק על העניין
של אי-תשלום מסים ולא על המצב הכספי של העירייה

בכללו.

החלט:
חבר הכנסת פרי, שבקש להעלות את הבעיה
בסדר היום, ינסה את השמילתה לפרטיה
והעניין יועבר לשר הפנים.

(3) חוק להקמת פקדון בענין ערבות

סר גלום:

היצור סמכויות לסנות את הסמכויות, אלא רק את הרכב הועדה.

א. פרט:

בכנסת התנהל ויכוח בקריאה ראשונה של החוק הזה ואני חושב שכמעט כל הסתורכחים עמדו על שתי נקודות - מלבד הויכוח הכללי שהיה: (א) העירו בענין נציגות המשרדים הממשלתיים; יש מי שאמר כי משרד זה מיותר, וסיסהו שאמר כי משרד אחר מיותר. (ב) ביחס לנציגות הציבור, אני חושב שכל הסתורכחים ברכו על הצעד הזה, אבל משרד שאריך להרחיב את הנציגות.

אני מציע להסמיט מהנציגות הממשלתיים את נציג של התחבורה ואת נציג של המוצר, כי נציגות זו אינה דרושה, לדעתי. אני מציע להגדיל את נציגות הציבור עד כדי כך, שהיא תהווה מחצית של הועדה המחוזית. אם ישנם שמונה, זאת מוסרת ששה וששה.

פה נאמר שנציגי הציבור יתמנו על ידי שר הפנים ואני מציע שהם יבחרו על ידי מועצת העיריות והמועצות האיזוריות שבמחוז זה.

ב. כלפון:

איך ייעשה הדבר באופן טעמי?

ג. פרט:

אפשר לקבוע טודוט.

ד. מס:

אני חושב שבעדה זו צריך להיות מיוצג גם משרד הבטחון. במידה שנתקלתי בעניני תכנון, בשטח תכנון היישובים החקלאיים סמלם גורם הבטחון תפקיד מסדרגה ראשונה.

אני שותף לדעה, שנציגות הציבור צריכה להיות מאותן הרשויות המקומיות הנמצאות במותו מחוז, ולא על-ידי מינוי מטעם שר הפנים - כדי להבטיח שהציבור ירגיש באמת כי הוא מיוצג.

ה. יעשהו:

בפקודם "לא יותר משני נציגי ציבור", אני מציע לנסח בטעיה 9: "שני נציגי ציבור", או: "לא פחות משני נציגי ציבור".

ו. סגור-כהן:

אין לי עוד דעה סגורבטת בנוגע למספר המשרדים הממשלתיים הנוגעים בדבר, אבל אני יודע שבדרך כלל ריכוזי הסמכויות מכביד מוד וצריך לחשוב על כך היטב.

ז. גלום:

כדי שהועדה תקבל תמונה שלמה, באיזו מידה ההצעות השונות עלולות להשפיע על יעילות עבודתה של הועדה המחוזית, כדאי יהיה לטמוע אחד מיוצגי-ראש הועדות המחוזיות. הטוב ביותר לטמוע את שר קופרטן, המטובה על מחוז תל-אביב, שהוא המחוז הגדול ביותר במרץ.

שנית, הגורם הפוליטי בעניני תכנון ערים בא לגדי ביטוי בוועדות מקומיות, ביחוד במידה שמובר על ועדות מקומיות המזדוות עם מועצות עיריות. הועדה המחוזית היא כיום גורם-פוליטי בהחלט ואני מבין שכוונת משרד הפנים, לא לסנות בנדון זה, כי הוא מצטיד את הסגולות של נציגי הציבור לא לאינטרסים פוליטיים מסויימים אלא לסגולות המקצועיות של המנסים. אני מאד מציע, לפני שידונו על הצעה זו או אחרת, להוסיף נציגים או לגרוע - לטמוע אחד מיוצגי-הראש של הועדות המחוזיות.

ח. טילברטסון:

כיום יוצבים בוועדה המחוזית אך ורק נציגי הממשלה. לפני כמה חדשים הוצמנו לעיון הציבור הצעת חוק מקיפה וחדשה. קבלנו הערות רבות ומאחורו פעבדים עכשיו הצעה מלוטטת. כטובע הבא תסתיים המלמכה במסגרת המשרד ויעברו כמה שבעות עד שנגיע לממשלה. לפי הצעה מקיפה זו תקום גם מועצה ארצית לתכנון, עם נציגות משרדים ממשלתיים, נציגי ציבור ונציגי האדריכלים והמהנדסים. כמו כן יורחב גם הרכב הועדה המחוזית. שינויים דומים יבואו גם בוועדה המקומית. ברור שכל מהמכה בהרכב הועדה המחוזית תשפיע או קטורה עם שינויים מקבילים בוועדה החדשה שתוקם מעליה - זאת מוסרת המועצה הארצית - והועדה שמתחתה.

עד שהחוק המקיף יבוא בכנסת, עד הטביעה היה סדר טעוניין לא לעכב את
התיקון הצנוע הזה.

בהצעה המקורית כל סדר הפנים, אשר הוגשה לוועדת
הסרים, הצענו לתת ייצוג אך ורק לסדר אחד בוסף, והוא סדר התחבורה.
בוועדת הסרים הוטעמו את סדר המוצר וסדר החקלאות, כלומר, לגבי המצב
הקיים ישנה הוטפה של שלשה סדרים. לפי הצעתנו מוסיפים גם את נציג
סדר המזון - והכרזה לנציג המגף התכנון של סדר זה, כמחיצה מקצועית.

היו"ר נ. חת:

עד עכשיו היו חמשה: היוטב-ראש - הסכונה על
הסחוז; נציג שר המשפטים, נציג שר הבריאות,
נציג שר העבודה ונציג שר הפנים בעל הכשרה
מקצועית בשטח בנין ערים. חתם הצעתם להוסיף את נציג שר התחבורה וועדת
הסרים הביעה להוסיף את נציג שר החקלאות ונציג שר המוצר.

ס. טילברסטון:

היות וזה צעד-ביניים, עד שיבוא החוק הכללי,
אני מציע להסתפק כמה סמוצע ולא להוסיף, כי הוטפת
נציגים תכביר על העבודה היעילה.

היו"ר נ. חת:

האם אפשר להגיד, שהמינסטרט של המקומות סיווג
בוועדות מקומיות, או לא?

מר גלאס:

יכול להיות מחלוקת, אם המסקל שלהם הוא מספיק,
אבל המינסטרט סיווג ללא כל ספק. זהו נוהג עוד
בזמן המנדט, שמקיימים אותו.

היו"ר נ. חת:

פה כתוב: "לא יותר משני נציגי איבור בעלי
הכשרה מקצועית כמסור". הכוונה היא בודאי למינסטרטים,
זאת מוכרת בעלי מקצוע בשטח בעין ערים. לדעתי טוב גם שיש מינסטרטציה
של צרעור על ועדות בנין מקומיות, כי עכשיו הן בסידה רבה יוזמות תכניות
משלהן, מחליטות על שיכונים וכדומה.

ייתכן שההצעה להגדיל את הנציגות במה מכיון
שההרכב אינו חזק בסידה מספקת.

מר גלאס:

זאת לא רציתי להגיד, אבל בודאי שהיקף תפקידי
הממשלה גדל בסידה רבה לגבי ההיקף בזמן המנדט
והוא צריך לבוא לידי ביטוי גם בוועדות המחוזיות. משיך מבקש לשים לב
לבקודה זאת: היוטב-ראש הוא הסכונה על הסחוז, והוא פתונה על ידי הממשלה
כולה ולא על ידי שר הפנים. במחוזות מסדר אחד אינו סיווג מישלת על-ידי
נציג קבוע בוועדות המחוזיות, מתפקידו של הסכונה על הסחוז לדאוג גם
למינסטרטים של משרדים אלה.

אשר לנציג סדר המשפטים, אני יכול להצביע שכמעט
בכל יריבה מתעוררת איזו שאלה משפטית, ובמיוחד סמוג זה: באיזו סידה תכנית
סלונגית עלולה לגרום אחריה תביעות פיצויים כמעט בעלי הקרקעות הנפגעים,
ובעצין זה ראוי לשמוע חוות-דעת משפטית במקום. יש גם צורך בסידה
מסויימת להגים לידי ביטוי את הפדיניות הפיוחדת של סדר המשפטים. אני
חושב שמינני מרחיק לכת במשרי, שסדר המשפטים עם לב בענינים האלה גם
לאינסטרטים של הפרט מבחינת הגנת זכויותיו, בה בשעה שהמשרדים האחרים
רואים קודם כל את המינסטרט הכללי.

אשר לנציג שר הבריאות, כמעט בכל תכנית בנין
עיר מתעוררת שאלה של ביוג וכדומה. נציג שר העבודה - הכוונה היא לבעיות
דרכים. למעשה יושב המנדט המחוזי. אשר לנציג שר התחבורה, זו במה
זאת הבעיות שמתעוררות עכב התפתחות הפדיניה. בזמן המנדט פדיניות הממשלה
בשטח פיתוח התחבורה היתה זהירה מדי. היום יש תכניות יותר גדולות, הפיתוח
מהיר יותר וכתעוררות בעיות של מסילות-ברזל, נמלים, שדות-תעופה וכדומה.
אשר לסדר המוצר - בכל מקום שביצוע התכנית בעשה שלם בתחום של רשות
מקומית ויהיה צורך במסקעות, ההפקעות עלולות ליצור התחייבות מדי המוצר.
אשר לנציג סדר החקלאות, הרי נשמעו טענות מרות על בזבוז מדמה חקלאית
לצרכי שיכון וכדומה.

א. כלפון:

אם תתקבל הצעתו של סר גלאס, אבני מציע לטווע גם שני ראשי עיריות. קראתי בעתונות שראש עיריה סטויים - ראש עירית חיפה - אשר שזה בכלל אבני-זיטורטי. יש דעות שונות בענין זה ועל כן אבני מציע לטווע שני ראשי עיריות ואחד הסטויים על הסחוזות.

א. פרי:

אבני תוסך בהצעת סר גלאס ובהצעת חבר הכנסת כלפון וטוטיף: לטווע בא-כח סטועצות מיזוריות.

היו"ר נ. חת:

אבני מציע להזמין לפי שעה ראש עיריה אחד בלבד, אשר מתנגד לזה, כי לא שמעתי אף אחד מתוגרי הועדה שאמר כי זה לא נחוץ.

החלטה:

- להזמין לישיבת הועדה את: -
- (א) ראש עירית חיפה, סר א. חוסי
- (ב) הסטובה על טחוז תל-אביב, סר קופרמן
- (ג) רכז מרגון הסועצות הסקוטיות, תל-אביב - סר גבירץ.

(4) חוק להיקרן סקרות העיריות

טעיף (ו) - תפקידי הסטויים ירת הועדה החקלאית

ו. רוטנברג:

יכול להיות שהטועצה באמת זכה, אלא שהדיון ימרוך 32 ימים או 31 יום. אפשר לכתוב: "תוך שלושים יום חייבת הסועצה לדון בזה", אבל לא "להחליט".

היו"ר נ. חת:

הכוונה, שלא תהיה "סחבת", ושם הסועצה מתנגדת - שתקבע את עמדתה בפרק זמן קצוב.

ט. טילברסטון:

לפי דעתי הדבר נוגד שני ענינים עקרוניים: - (א) שאין החלטה של הסועצה; (ב) להחלטת הסועצה דרוש קוורום סטויים ורוב סטויים של קולות, וכאן יוצרים איזו פיקציה כאילו היה דיון שלא היה, כאילו היה קוורום, כאילו התורכחו ונתקבל הדבר ברוב סטויים. כל האלמנטים האלה חסרים למעשה, ולפי דעתי זה תקדים סטוכן.

א. פרי:

אבני מציע להספיט את הטיפט ולכתוב: "הטועצה חייבת להעמיד את ההצעה על סדר יומה ולדון בה תוך שלושים יום".

ו. רוטנברג:

אם תהיה כוונה זידונית מטעם הטועצה, יכולה הועדה החקלאית לפנות לשר הפנים ואז יכול להתרות בהם או לסנות מישהו אחר שיעשה זאת במקום הטועצה.

ע. אטף:

אם יאמרו לי שלושים יום אינם מספיקים וצריך עוד עשרה ימים - על כך לא מתווכח. אבל מבחבו כדברים על ענינים חקלאיים, ויש ענינים שאם ייטטבו זמן סטויים - ארי למעשה הוכרעו לשלילה. אבני חושב שפנייה לשר הפנים לא תקדם את הענין. לכן, אם כוונת הסעיף הזה היא לחרוג מהסקובל מתוך הנחה שיש עיריה שמיננה קרובה לענינים חקלאיים, אבני חושב שאין טווא אחר, כדי להגן על הפסח יות של הגנה על ענינים חקלאיים גם במקורות כאלה. אם יאמרו שצריך עוד טווע, במריך את התקופה, אבל לא יותר מזה.

היו"ר נ. חת:

לא רצינו לפגוע בעקרון, שהועדה מיננה מחליטה שלא רק הטועצה, אבל היינו צריכים לתת מינה שהיא בסחון שהדבר יובא להכרעה, ללא "סחבת" או עיכוב לרגל כוונות זידוניות. אבני הייתי עומד על שלושים יום, כי אם הטועצה רוצה להתנגד, היא תחליט בשלילה.

ד. רוטנברג: מני סטכיס להרחיב בטעיף ח' ולכתוב: "אם שהטועה לא דנה בהצעה שהובאה אליה תוך שלושים יום, רשמית הועדה לערער..." וכו'.

א. פרי: מינני חולס כל כך מפני מה שמסר סר רוטנברג, שמי-מסר לחייב את הטועה לדון תוך שלושים יום. מני סטכיס דוקא בנקודה זו, שאריך לחייב את הטועה לדון בזמן הקצר ביותר כדי לעניני החקלאים לא יסבלו. אבל מני חוסס לדברים שהעיר סר סילברסטון - שמה שמסר מה בוגד את כל הצוהל של דיון בטועה, ולא הייתי רוצה שתהיה פגיעה בדברים המלה והתערבות בסדר הרגיל.

על כן מני מציע לכתוב: "חייבת הטועה להעמיד את ההצעה על סדר יומה, לדון בה בהקדם האפשרי ולהחליט תוך שלושים יום".

היו"ר נ. חת: כלומר, מי-קבלת החלטת תוך שלושים יום, כמות כהחלטה שלילית, ועל זה אפשר יהיה לערער.

ע. אסא: מבחינה טכסטית זה מוללי יותר יפה, אבל מבחינה עניינית זה יותר גרוע.

ס. סילברסטון: לי נדמה שההצעה מפילו מיננה רימליסטית, כי אם שרוב בטועה אשר מתנגד למינדרסים של החקלאים - הוא לא ירטה שהדבר הזה יעבור באופן אוטומטי, אלא כשהוא ירטה שאת לא ידון תהיה החלטה - ידונו מפילו באופן שרירותי וידחו את הדבר. מינני מתאר לי טמועה כזו תרטה לדבר לעבור כך, באופן אוטומטי.

ע. אסא: העניינים בטחנים לא רק מתוך התנגדות.

י. ישעיהו: נראה לי כהגיוני, שהצעה שלא נדונה תוך שלושים יום, תיחשב כהחלטה שלילית של הטועה, ומז הולכים לערער.

היו"ר נ. חת: אבל זה מיננו פותר את האורך החקלאי.

י. ישעיהו: במקום סכתוב: "להציע לטועה לדון בכל ענין חקלאי" מני מציע לכתוב: "להציע לטועה החלטות בכל ענין חקלאי".

ס. פרלסטין: מני מציע לכתוב בטיפא: "הצעה שלא הובאה לדיון לטועה, או שהטועה לא דנה בה תוך שלושים יום, תירטה כהחלטת הטועה".

נב גלאס: הייתי מציע לסקול אפשרות - כדי למנוע במקצת את טכנת הטחנת שנובעת מההצעה האחרונה - להקטין את התקופה פשלושים יום לעשרים ואחד יום.

ייתכן שיש כ"הו בהערת חבר הכנסת ישעיהו, שכאן צריכים להיות יותר מפציפיים. אם לה תהיה הצעה קונקרטיית חלא רק הצעה לדון בענין, ברור שכל הטקנות המלה מינן יכולות להיות. כי אם מינן הצעה קונקרטיית, מה אפשר לדחות? על כן כדאי לדבר זה יפצא את ביטוינו בטיפא של טעיף-קטן (2).

היו"ר נ. חת: מני חושב שהטיפא בטמת צריכה להתכוון להצעות פטו ייסות, ולא הצעות לדיון. על כן צריך לכתוב: "להציע לטועה הצעות החלטה בכל ענין חקלאי".

ד. רוטנברג: מני מציע לכתוב: "להציע לטועה הצעה בכל ענין חקלאי".

ח. פגורי-כאן: במקום טעיף-קטן (2) מני מציע לכתוב: "כל הצעה או החלטה של הועדה החקלאית תובא בפני הטועה לדיון ולהחלטה תוך שלושים יום".

ע. אסא: מני מציע לכתוב: "להביא למינור הטועה את החלטותיה".

לפי הנוסח המוצע יש אפשרות שיעור רק לצד אחד -
לוועדה; המועצה, שהזמינה את הדיון - להגיד

כר גלעס:

זכות ערעור.

על כך נדבר נחר כך.

היו"ר ב. ג. חת:

הוחלט: לקבל את הנוסח המוצע בטעיף-קטן (2), ולא
שבטקום המלים: "להציע למועצה לדון בכל
ענין הקלאמי", ולסדר: "להציע הצעות-החלטה
בכל ענין הקלאמי".

הסתייגות לחבר הכנסת פרי ולשר הפנים

ט. רוטנברג: טעיף-קטן (3) דן בענין עקרוני. איננו יכולים
להסכים שיקום איזה שהו גוף מבצע מלבד ראש
העיר, שהוה המבצע של כל החלטות המועצה. יש שאלות תקציב וכספים ולא ייתכן
שיהיה עוד גוף מבצע. אם המועצה תרצה לדברים פטוריים ייעשו על-ידי
הועדה - הדבר ייעשה.

היו"ר ב. ג. חת: דוק מסדר הפנים עשה את הפירצה הזו, כאשר הניח
שמועצה יכולה להחליט לסטור ביצוע לפי שהו אחר.
מנחנו רצינו להיות מעשיים ולאסר שכדאי שענין הקלאמי יבוצע על ידי הקלאמים.

כר גלעס: מה יהיה במקרה, אם המועצה מקבלת החלטה שיש לבצע
את הריסוס אבל אינה מקציבה לוועדה הקלאמית שום
תקציב לענין זה? כמין כתוב: "ואלה הם תפקידיה וסמכויותיה של הועדה"
ואספר לבנו מפילו בבג"צ בגד הועדה הקלאמית שפעלה את הדבר אף על פי
שגין לה אף פרוטה אחת.

היו"ר ב. ג. חת: בטעיף ט' יש תשובה לדבר הזה. פה מדובר על הוצאה
לפועל של החלטות המועצה. אם המועצה תחליט בלי
תקציב, שום דבר לא יעזור.

ע. מסר: המועצה יכולה להחליט גם לפי הנוסח הזה, שכל
ההחלטות שהיא תקבל בעניינים הקלאמיים - הן תבצען.
אם היא לא תחליטה כך, הרי מפני שהיא חושבת שהקלאמים יכולים לסדר את
ענייניהם באופן טוב יותר.

הישיבה נבעלה בשעה 1100.